

Den Europæiske Unions Tidende

L 120

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang

15. maj 2009

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

Kommissionens forordning (EF) nr. 402/2009 af 14. maj 2009 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 403/2009 af 14. maj 2009 om godkendelse af præparatet af L-valin som fodertilsætningsstof ⁽¹⁾** 3

DIREKTIVER

★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/33/EF af 23. april 2009 om fremme af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport ⁽¹⁾** 5

- II Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

Kommissionen

2009/382/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 28. januar 2009 om statsstøttesag C 27/05 (ex NN 69/04) — Støtte til køb af foder i regionen Friuli-Venezia Giulia (artikel 6 i regionallov nr. 14 af 20. august 2003 og indkaldelse af interesselikendegivelser offentliggjort af handelskammeret i Trieste) (meddelt under nummer K(2009) 187)..... 13

2009/383/EF:

- ★ Kommissionens afgørelse af 14. maj 2009 om suspension af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 1683/2004 på importen af glyphosat med oprindelse i Folkerepublikken Kina 20

HENSTILLINGER

Kommissionen

2009/384/EF:

- ★ Kommissionens henstilling af 30. april 2009 om aflønningspolitik i finanssektoren ⁽¹⁾ 22

2009/385/EF:

- ★ Kommissionens henstilling af 30. april 2009 til supplerende af henstilling 2004/913/EF og 2005/162/EF for så vidt angår ordningen for aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber ⁽¹⁾ 28

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 402/2009

af 14. maj 2009

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. maj 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2009.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	53,3
	TN	115,0
	TR	101,5
	ZZ	89,9
0707 00 05	JO	155,5
	MA	32,7
	TR	143,8
	ZZ	110,7
0709 90 70	JO	216,7
	TR	116,6
	ZZ	166,7
0805 10 20	EG	44,5
	IL	54,1
	MA	43,6
	TN	49,2
	TR	99,9
	US	49,3
	ZZ	56,8
0805 50 10	AR	50,9
	TR	56,4
	ZA	67,0
	ZZ	58,1
0808 10 80	AR	80,2
	BR	71,7
	CL	72,4
	CN	100,3
	MK	42,0
	NZ	105,1
	US	133,5
	UY	71,7
	ZA	80,2
	ZZ	84,1

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 403/2009
af 14. maj 2009
om godkendelse af præparatet af L-valin som fodertilsætningsstof
(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 indeholder bestemmelser om godkendelse af fodertilsætningsstoffer og om grundlaget og procedurerne for udstedelse af en sådan godkendelse.
- (2) Der er i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003 indgivet en ansøgning om godkendelse af det i bilaget til nærværende forordning opførte præparat. Ansøgningen var vedlagt de oplysninger og dokumenter, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- (3) Ansøgningen vedrører godkendelse i tilsætningsstofkategorien »tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber« af aminosyren L-valin med en renhed på mindst 98 % produceret af *Escherichia coli* (K-12 AG314) FERM ABP-10640 som tilsætningsstof til foder til alle arter.
- (4) Det fremgår af udtalelser afgivet af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA) den 30. januar 2008 ⁽²⁾ og den 18. november 2008 ⁽³⁾, at aminosyren L-valin med

en renhed på mindst 98 % ikke har skadelige virkninger på dyrs og menneskers sundhed og på miljøet, og at det betragtes som en kilde til tilgængelig valin for alle arter. EFSA mener ikke, at der er behov for særlige krav om overvågning, efter at præparatet er bragt i omsætning. EFSA har ligeledes gennemgået den rapport om analysemetoden vedrørende fodertilsætningsstoffet, der blev forelagt af det i henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 oprettede EF-referencelaboratorium.

- (5) Vurderingen af præparatet viser, at betingelserne for godkendelse, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003, er opfyldt. Derfor bør anvendelsen af dette præparat godkendes som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det i bilaget opførte præparat, der tilhører tilsætningsstofkategorien »tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber« og den funktionelle gruppe »aminosyrer, deres salte og analoger«, tillades anvendt som fodertilsætningsstof på de betingelser, der er fastsat i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2009.

På Kommissionens vegne

Androulla VASSILIOU

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ EFSA Journal (2008) 695, s. 1-21.

⁽³⁾ EFSA Journal (2008) 872, s. 1-6.

Tilsætningsstoffets identifikationsnummer	Navn på indehaveren af godkendelsen	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller -kategori	Maksimums- alder	Minimums- indhold	Maksimums- indhold	Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til
						mg/kg fuldfoder med et vand- indhold på 12 %			
Kategori: tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber. Funktionel gruppe: aminosyrer, deres salte og analoger									
3c3.7.1	—	L-valin	Tilsætningsstoffets sammensætning: L-valin med en renhed på mindst 98 % (tørstof) produceret af <i>Escherichia coli</i> (K-12 AG314) FERM ABP-10640 Aktivstoffets karakteristika: L-valin (C ₅ H ₁₁ NO ₂) Analysemetode: Fællesskabsmetoden til bestemmelse af aminosyrer (Kommissionens forordning (EF) nr. 152/2009 ⁽¹⁾)	Alle arter	—	—	—	Vandindholdet skal angives.	3. juni 2019

(¹) EUT L 54 af 26.2.2009, s. 1.

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/33/EF

af 23. april 2009

om fremme af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

og 16. juni 2001, pegede på emissionerne af drivhusgas og forurening fra transporten som de vigtigste hindringer for bæredygtig udvikling.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

- (3) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽⁴⁾ erkendte behovet for særlige foranstaltninger for at forbedre energieffektiviteten og øge energibesparelserne og for at inddrage klimamål i energi- og transportpolitikken og for særlige foranstaltninger i transportsektoren for at begrænse energiforbruget og drivhusgasemissionerne.

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

- (4) Kommissionen foreslog i sin meddelelse af 10. januar 2007 med titlen »En energipolitik for Europa«, at Den Europæiske Union forpligter sig til at reducere drivhusgasserne med mindst 20 % i 2020 i forhold til 1990. Der er endvidere stillet forslag om bindende mål for en yderligere forbedring af energieffektiviteten med 20 %, en forøgelse af vedvarende energis andel til 20 %, herunder en andel på 10 % af vedvarende energi inden for transport, i Fællesskabet frem til 2020, bl.a. for at fordele energiproduktionen på flere brændstoffer og dermed forbedre energiforsynings sikkerheden.

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

- (5) Kommissionen erklærede i sin meddelelse af 19. oktober 2006 med titlen »Handlingsplan for energieffektivitet: Udnyttelse af potentialet«, at Kommissionen vil videreføre sin indsats for at udvikle markeder for renere, mere intelligente, sikrere og energieffektive køretøjer gennem offentlige indkøb og øget bevidsthed.

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Naturressourcerne og den forsigtige og rationelle udnyttelse heraf, som traktaten kræver i artikel 174, stk. 1, omfatter olie, der er hovedenergikilden i Den Europæiske Union, men som også er en væsentlig kilde til forurenende emissioner.
- (2) Kommissionens meddelelse af 15. maj 2001 med titlen »En bæredygtig udvikling i Europa for en bedre verden: en EU-strategi for bæredygtig udvikling«, som blev fremlagt på Det Europæiske Råds møde i Göteborg den 15.

- (6) I midtvejsevalueringen af Kommissionens hvidbog (2001) med titlen »Hold Europa i bevægelse — Bæredygtig mobilitet på vores kontinent«, af 22. juni 2006, blev det meddelt, at Unionen vil stimulere miljøvenlig innovation bl.a. ved trinvist at skærpe de europæiske emissionsstandarder (Euro-normer) og ved at fremme renere køretøjer ved offentlige indkøb.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 18.8.2006, s. 26.

⁽²⁾ EUT C 229 af 22.9.2006, s. 18.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 22.10.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.3.2009.

⁽⁴⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

- (7) I sin meddelelse af 7. februar 2007 med titlen »Resultater af revisionen af Fællesskabets strategi for nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer« fremlagde Kommissionen en ny samlet strategi, hvormed Unionen skulle kunne nå sit mål på en CO₂-emission fra nye personbiler på 120 g/km i 2012. Der blev stillet forslag om en lovgivningsmæssig ramme, som kan sikre forbedringer inden for køretøjsteknologi. Supplerende foranstaltninger skulle kunne fremme indkøb af brændstoføkonomiske biler.
- (8) I Kommissionens grønbog om bytransport af 25. september 2007 med titlen »På vej mod en ny kultur for mobilitet i byer« konstateres det, at de interesserede parter går ind for, at markedsintroduktion af renere og mere energieffektive køretøjer støttes med grønne offentlige indkøb. Det foreslås, at en mulig fremgangsmåde kunne bygge på internalisering af eksterne omkostninger ved som tildelingskriterium foruden salgsprisen også at anvende levetidsomkostninger for energiforbrug, CO₂-emissioner og emissioner af forurenende stoffer ved driften af de køretøjer, der skal indkøbes. Derudover kunne der gives fortrinsret til nye Euro-normer i forbindelse med offentlige indkøb. En hurtig indførelse af renere køretøjer kunne dermed forbedre luftkvaliteten i byområder.
- (9) I rapporten af 12. december 2005 fra gruppen på højt plan »CARS 21« støttes Kommissionens initiativ til at fremme renere og mere energieffektive køretøjer, forudsat at det bliver med en teknologineutral og præstationsorienteret integreret tilgang, som omfatter køretøjsfabrikanter, olie- eller brændstofleverandører, reparatører, kunder og bilister samt offentlige myndigheder.
- (10) Ekspertgruppen på Højt Niveau om Konkurrenceevne, Energi og Miljø anbefalede i sin rapport af 27. februar 2007, at der ved private og offentlige indkøb bør tages hensyn til omkostningerne over hele produktets levetid med hovedvægten på energieffektiviteten. Medlemsstaterne og Fællesskabet bør udarbejde og offentliggøre retningslinjer for, hvordan man ved offentlige indkøb kan komme væk fra køb til laveste pris ved udbud til indkøb af mere bæredygtige mellemprodukter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (forsyningsvirksomhedsdirektivet) ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽²⁾.
- (11) Formålet med dette direktiv er at stimulere markedet for renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport og navnlig — da dette vil have en betydelig indvirkning på miljøet — at påvirke markedet for standardkøretøjer, der fremstilles i større antal, såsom personbiler, busser, rutebiler og lastbiler, ved at sikre en efterspørgsel efter rene og energieffektive køretøjer til vejtransport, som er tilstrækkelig stor til at motivere fabrikanterne og industrien til at investere i og videreudvikle køretøjer med lavt energiforbrug og lave emissioner af CO₂ og forurenende stoffer.
- (12) Medlemsstaterne bør informere nationale, regionale og lokale ordregivende myndigheder og ordregivere og operatører, som udfører offentlig personbefordring, om de bestemmelser, som vedrører indkøb af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport.
- (13) Renere og mere energieffektive køretøjer har en højere anskaffelsespris end konventionelle køretøjer. Hvis der skabes tilstrækkelig efterspørgsel efter sådanne køretøjer, kunne de deraf følgende stordriftsfordele føre til lavere omkostninger.
- (14) Dette direktiv tilgodeser behovet for at yde støtte til medlemsstaterne ved at lette og strukturere udvekslingen af viden og bedste praksis med henblik på at fremme indkøb af renere og mere energieffektive køretøjer.
- (15) Indkøb af køretøjer til kollektiv transport kan påvirke markedet betydeligt, hvis kriterierne harmoniseres på fællesskabsplan.
- (16) Den største påvirkning af markedet sammen med det bedste cost-benefit-forhold opnås ved, at levetidsomkostninger til energiforbrug og som følge af emissionen af CO₂ og forurenende stoffer gøres til obligatoriske tildelingskriterier ved indkøb af køretøjer til kollektiv transport.
- (17) Dette direktiv bør i overensstemmelse med anvendelsesområdet for direktiv 2004/17/EF og direktiv 2004/18/EF og under fuld hensyntagen til gennemførelsen af disse direktiver i national ret omfatte køretøjer til vejtransport indkøbt af ordregivende myndigheder og ordregivere, uanset om disse myndigheder og ordregivere er offentlige eller private. Nærværende direktiv bør endvidere omfatte indkøb af køretøjer til vejtransport, der anvendes til offentlig passagerbefordring i henhold til en kontrakt om offentlig trafikbetjening, idet medlemsstaterne frit kan udelade mindre indkøb med henblik på at undgå en unødvendig administrativ byrde.

⁽¹⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

- (18) Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (rammedirektiv) ⁽¹⁾ og med henblik på at undgå en unødvendig administrativ byrde have mulighed for at undtage myndigheder og operatører fra nærværende direktivs bestemmelser i forbindelse med indkøb af køretøjer, der er konstrueret og fremstillet til særlig anvendelse.
- (19) Dette direktiv bør give en række muligheder for at tage hensyn til energi- og miljøbelastninger. Dette vil sætte myndigheder og operatører, som allerede har udviklet metoder til at tilgodese lokale behov og forhold, i stand til fortsat at anvende disse metoder.
- (20) At inddrage energiforbruget og emissionen af CO₂ og forurenende stoffer blandt tildelingskriterierne betyder ikke højere samlede omkostninger, men derimod at driftslevetidsomkostningerne allerede indgår i indkøbsbeslutningen. Denne tilgang er komplementær til lovgivningen om Euro-normer, der har en øvre grænse for emissionerne, og knytter et pengebeløb til den faktiske forurenende emission, men den kræver ikke fastsættelse af yderligere normer.
- (21) Når ordregivende myndigheder, ordregivere og operatører opfylder kravet om, at der skal tages hensyn til energi- og miljøbelastningen, ved at fastsætte tekniske specifikationer, opfordres de til at fastsætte strengere specifikationer for energi- og miljøpræstationer end fastsat i fællesskabslovgivningen, idet de f.eks. tager hensyn til Euro-normer, der allerede er vedtaget, men som endnu ikke er blevet obligatoriske.
- (22) Ved ExternE-undersøgelsen ⁽²⁾, Kommissionens Clean Air for Europe-program (CAFE) ⁽³⁾ og HEATCO-undersøgelsen ⁽⁴⁾ er der tilvejebragt oplysninger om omkostningerne ved emissioner af CO₂, nitrogenoxid (NO_x), andre kulbrinter end methan (NMHC) samt partikler. Enkelheden i tildelingsproceduren bevares ved, at omkostningerne regnes i nutidsværdi.
- (23) Dette direktiv bør fastsætte et interval for omkostningerne som følge af emissionen af CO₂ og forurenende stoffer, der dels giver ordregivende myndigheder, ordregivere og operatører fleksibilitet til at tage hensyn til deres lokale situation, dels sikrer en passende grad af harmonisering.
- (24) Obligatorisk anvendelse af kriterier for indkøb af renere og mere energieffektive køretøjer udelukker ikke, at der også benyttes andre relevante tildelingskriterier. Det forhindrer heller ikke, at køretøjernes miljøpræstationer forbedres ved eftermontering. Sådanne andre relevante tildelingskriterier kan også benyttes ved indkøb i henhold til direktiv 2004/17/EF eller 2004/18/EF, såfremt de vedrører kontraktens genstand, ikke giver den ordregivende myndighed eller ordregiveren ubegrænset valgfrihed, er udtrykkeligt nævnt og overholder traktatens grundlæggende principper.
- (25) Metoden til beregning af levetidsomkostningerne for emission af forurenende stoffer i forbindelse med beslutninger om indkøb af køretøjer, inklusive de numeriske værdier, der er fastsat i dette direktiv, berører ikke anden fællesskabslovgivning vedrørende eksterne omkostninger.
- (26) Fornyet gennemgang og revisioner af den beregningsmetode, der er fastsat i dette direktiv, bør tage hensyn til relevante fællesskabslovgivningsforanstaltninger og bør tilstræbe at være i overensstemmelse med dem.
- (27) Tildelingskriterierne vedrørende energi og miljø bør være blandt de tildelingskriterier, som de ordregivende myndigheder eller ordregiverne tager hensyn til, når de træffer afgørelse om indkøb af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport.
- (28) Dette direktiv bør ikke hindre ordregivende myndigheder og ordregivere i at give de seneste Euro-normer forrang, når de indkøber køretøjer til kollektiv transport, inden disse normer er blevet obligatoriske. Det bør heller ikke hindre ordregivende myndigheder og ordregivere i at give alternative brændstoffer som f.eks. hydrogen, flydende gas (LPG), komprimeret naturgas (CNG) og biobrændstoffer forrang, forudsat at der tages hensyn til energi- og miljøbelastningen gennem hele driftslevetiden.
- (29) Der bør udvikles standardiserede fællesskabstestmetoder for supplerende køretøjsklasser for at forbedre sammenligneligheden og gennemsigtigheden af fabrikantoplysninger. Fabrikanterne bør tilskyndes til at oplyse om energiforbrug gennem hele driftslevetiden samt emissioner af CO₂ og forurenende stoffer.

⁽¹⁾ EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1.

⁽²⁾ Bickel, P., Friedrich, R., ExternE. Externalities of Energy. Methodology 2005 update, Europa-Kommissionen, Publikationskontoret, Luxembourg, 2005.

⁽³⁾ Holland M., et al., (2005a). Methodology for the Cost-Benefit Analysis for CAFE: Volume 1: Overview of Methodology. AEA Technology Environment, Didcot, 2005.

⁽⁴⁾ Bickel, P., et al., HEATCO Deliverable 5. Proposal for Harmonised Guidelines, Stuttgart, 2006.

- (30) Muligheden for at yde offentlig støtte til indkøb af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport, herunder ved eftermontering af motorer og reservedele i køretøjer, som går videre end de obligatoriske miljøkrav, er anerkendt i EF-retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse ⁽¹⁾ og i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesforordning) ⁽²⁾. I den sammenhæng er retningslinjerne i Kommissionens meddelelse med titlen »Fællesskabets retningslinjer for statsstøtte til jernbaneselskaber« ⁽³⁾, navnlig fodnote 1 til punkt 34 og fodnote 3 til punkt 36, også relevante. Traktatens bestemmelser, navnlig artikel 87 og 88, finder dog fortsat anvendelse på sådan offentlig støtte.
- (31) Muligheden for at yde offentlig støtte til fremme af udviklingen af de infrastrukturer, som er nødvendige for distribution af alternative brændstoffer, er anerkendt i Fællesskabets retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse. Traktatens bestemmelser, navnlig artikel 87 og 88, finder dog fortsat anvendelse på sådan offentlig støtte.
- (32) Indkøb af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport giver byer en mulighed for at markedsføre sig som miljøbevidste. Det er i den sammenhæng vigtigt, at der på internettet offentliggøres oplysninger om offentlige indkøb i henhold til dette direktiv.
- (33) Offentliggørelse på internettet af relevante oplysninger vedrørende de finansielle instrumenter, som er til rådighed i medlemsstaterne for mobilitet i byer og til fremme af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport bør opmuntres.
- (34) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.
- (35) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at tilpasse de data, der lægges til grund for beregningen af driftslevetidsomkostningerne for køretøjer til vejtransport til inflationen og den tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i Rådets afgørelse 1999/468/EF.
- (36) Målene for dette direktiv, nemlig at fremme og stimulere markedet for renere og mere energieffektive køretøjer og

at forbedre transportsektorens bidrag til Fællesskabets miljø-, klima- og energipolitikker, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor, for at der kan skabes en kritisk masse af køretøjer, som kan udvikles omkostningseffektivt af den europæiske industri, bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (37) Medlemsstaterne og Kommissionen bør fortsætte med at fremme renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport. I den forbindelse kan de nationale og regionale operationelle programmer, som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽⁵⁾, spille en vigtig rolle. Desuden kan fællesskabsprogrammer som Civitas og Intelligent Energi Europa bidrage til at forbedre mobiliteten i byerne, samtidig med at dens negative virkninger mindskes.
- (38) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽⁶⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og formål

Dette direktiv forpligter ordregivende myndigheder, ordregivere og visse operatører til at tage hensyn til energi- og miljøbelastningen i hele driftslevetiden, herunder energiforbruget og emissionen af CO₂ og visse forurenende stoffer, når de indkøber køretøjer til vejtransport, med det formål at fremme renere og mere energieffektive køretøjer og at forbedre transportsektorens bidrag til Fællesskabets miljø-, klima- og energipolitikker.

Artikel 2

Undtagelser

Medlemsstaterne kan fritage kontrakter om indkøb af køretøjer, der ikke er omfattet af typegodkendelse eller individuel godkendelse på deres område, jf. artikel 2, stk. 3, i direktiv 2007/46/EF, fra kravene i nærværende direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 1.4.2008, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 214 af 9.8.2008, s. 3.

⁽³⁾ EUT C 184 af 22.7.2008, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽⁶⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

Artikel 3

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på kontrakter om indkøb af køretøjer til vejtransport foretaget af:

- a) ordregivende myndigheder eller ordregivere, for så vidt de er forpligtet til at anvende indkøbsprocedurerne i direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF
- b) operatører, der skal opfylde offentlige serviceforpligtelser i henhold til en kontrakt om offentlig trafikbetjening som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej⁽¹⁾ ud over en bestemt tærskelværdi, der fastsættes af medlemsstaterne, og som ikke må overstige tærskelværdierne i direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF.

Artikel 4

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »ordregivende myndigheder«: ordregivende myndigheder som defineret i artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 2004/17/EF og i artikel 1, stk. 9, i direktiv 2004/18/EF
- 2) »ordregivere«: ordregivere som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i direktiv 2004/17/EF
- 3) »køretøj til vejtransport«: et køretøj omfattet af køretøjsklasserne i tabel 3 i bilaget.

Artikel 5

Indkøb af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle ordregivende myndigheder, ordregivere og operatører som omhandlet i artikel 3 fra den 4. december 2010 ved indkøb af køretøjer til vejtransport tager hensyn til energi- og miljøbelastningen gennem hele driftslevetiden, jf. stk. 2, og anvender mindst en af valgmulighederne i stk. 3.

2. De driftsmæssige energi- og miljøbelastninger, der skal tages i betragtning, skal mindst omfatte følgende:

- a) energiforbruget
- b) emissionen af CO₂, og
- c) emissionen af NO_x, NMHC og partikler.

Ud over de driftsmæssige energi- og miljøbelastninger, der er nævnt i første afsnit, kan de ordregivende myndigheder, ordregivere og operatører også tage andre miljøbelastninger i betragtning.

3. Kravene i stk. 1 og 2 skal opfyldes i overensstemmelse med følgende valgmuligheder:

- a) ved at fastsætte tekniske specifikationer for energi- og miljøpræstationerne i den dokumentation, der ligger til grund for indkøbet af køretøjer til vejtransport, for hver af de belastninger, der tages i betragtning, samt eventuelle yderligere miljøbelastninger, eller
- b) ved at inddrage energi- og miljøbelastningerne i indkøbsbeslutningen:

— i tilfælde, hvor der anvendes en indkøbsprocedure, gøres dette ved at anvende disse belastninger som tildelingskriterier samt

— i tilfælde, hvor disse belastninger værdisættes, så de kan indgå i indkøbsbeslutningen, anvendes den i artikel 6 fastsatte metodologi.

Artikel 6

Metodologi til beregning af driftslevetidssomkostninger

1. Med henblik på artikel 5, stk. 3, litra b), andet led, værdisættes og beregnes driftslevetidssomkostninger til energiforbrug og som følge af emissionen af CO₂ og forurenende stoffer, jf. tabel 2 i bilaget, som er knyttet til driften af de køretøjer, der indkøbes, ved hjælp af metodologien i følgende litraer:

- a) Driftslevetidssomkostningerne til et køretøjs energiforbrug beregnes efter følgende metodologi:

— et køretøjs brændstofforbrug pr. kilometer ifølge stk. 2 regnes i energiforbrugsenheder pr. kilometer, uanset om dette er angivet direkte — som det er tilfældet for eksempelvis eldrevne køretøjer — eller ikke. Hvis brændstofforbruget er angivet i andre enheder, omregnes det til energiforbrug pr. kilometer ved hjælp af de omregningsfaktorer, der er anført for de forskellige brændstoffer i tabel 1 i bilaget

— der anvendes kun én værdisats pr. energienhed. Der anvendes den laveste af den pris pr. energienhed, som gælder for henholdsvis benzin og diesel ekskl. afgifter ved brug som brændstof til transportformål

⁽¹⁾ EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1.

- driftslevetidssomkostningerne til et køretøjs energiforbrug beregnes ved multiplikation af det antal kilometer, det kan køre i sin levetid ifølge stk. 3, om nødvendigt inklusive det antal kilometer, der allerede er kørt, med energiforbruget pr. kilometer ifølge første led i dette litra og prisen pr. energienhed ifølge andet led i dette litra.

- b) Driftslevetidssomkostningerne som følge af et køretøjs CO₂-emission beregnes ved multiplikation af det antal kilometer, det kan køre i sin levetid ifølge stk. 3, idet der om nødvendigt tages hensyn til det antal kilometer, der allerede er kørt, med CO₂-emissionen i kilogram pr. kilometer ifølge stk. 2 og med omkostningerne pr. kilogram i henhold til det interval, der er anført i tabel 2 i bilaget.

- c) Driftslevetidssomkostningerne som følge af de i tabel 2 i bilaget anførte emissioner af forurenende stoffer fra køretøjet beregnes ved addition af driftslevetidssomkostningerne som følge af emissionen af NO_x, NMHC samt partikler. Driftslevetidssomkostningerne for hvert forurenende stof beregnes ved multiplikation af det antal kilometer, køretøjet kan køre i sin levetid ifølge stk. 3, idet der om nødvendigt tages hensyn til det antal kilometer, der allerede er kørt, med emissionen i gram pr. kilometer ifølge stk. 2 og med omkostningen pr. gram. Omkostningerne er de fællesskabsgennemsnitsværdier, der er anført i tabel 2 i bilaget.

De i artikel 3 omhandlede ordregivende myndigheder, ordregivere og operatører kan anvende højere omkostninger, forudsat at disse omkostninger ikke overstiger de relevante værdier, der er anført i tabel 2 i bilaget, multipliceret med en faktor på 2.

2. Brændstofforbruget og emissionen af CO₂ og forurenende stoffer, jf. tabel 2 i bilaget, pr. kilometer ved driften af køretøjer skal bygge på standardiserede fællesskabstestmetoder for de køretøjer, der er omfattet af sådanne metoder i lovgivningen om fællesskabstestmetoder. For køretøjer, der ikke er omfattet af standardiserede fællesskabstestmetoder, gøres buddene sammenlignelige ved, at der benyttes alment anerkendte testmetoder eller resultater af myndighedens egne test eller oplysninger fra køretøjsfabrikanten.

3. Det antal kilometer, et køretøj kan køre i sin levetid, er som angivet i tabel 3 i bilaget, medmindre andet er angivet.

Artikel 7

Tilpasning til den tekniske udvikling

Kommissionen tilpasser de data til beregning af driftslevetidssomkostningerne for et køretøj til vejtransport, som er anført i

bilaget, til inflationen og den tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9, stk. 2.

Artikel 8

Udveksling af bedste praksis

Kommissionen letter og strukturerer udvekslingen mellem medlemsstaterne af viden og bedste praksis med hensyn til, hvordan ordregivende myndigheder, ordregivere og operatører som omhandlet i artikel 3 kan fremme indkøb af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport.

Artikel 9

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 10

Rapporter og revision

1. Hvert andet år med virkning fra 4. december 2010 udarbejder Kommissionen en rapport om dette direktivs anvendelse og om, hvad de enkelte medlemsstater har gjort for at fremme indkøb af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport.

2. Disse rapporter skal indeholde en vurdering af dette direktivs virkninger, herunder navnlig af valgmulighederne i artikel 5, stk. 3, og af behovet for yderligere tiltag, eventuelt ledsaget af forslag.

Kommissionen skal i disse rapporter sammenholde det nominelle og det relative antal indkøbte køretøjer, der svarer til markedets bedste for så vidt angår energi- og miljøbelastning i hele driftslevetiden i hver af køretøjsklasserne i tabel 3 i bilaget med det samlede marked for sådanne køretøjer og vurdere, hvordan valgmulighederne i artikel 5, stk. 3, har påvirket markedet. Kommissionen skal vurdere behovet for yderligere tiltag, eventuelt ledsaget af forslag.

3. Senest på tidspunktet for den første rapport foretager Kommissionen en undersøgelse af valgmulighederne i artikel 5, stk. 3, fremlægger en evaluering af metodologien i artikel 6, og foreslår om nødvendigt passende tilpasninger.

*Artikel 11***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 4. december 2010. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 12***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 13***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. april 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

P. NEČAS

Formand

BILAG

Data til beregning af driftslevetidsomkostninger for køretøjer til vejtransport

Tabel 1: Energiindholdet i motorbrændstof

Brændstof	Energiindhold
Diesel	36 MJ/liter
Benzin	32 MJ/liter
Naturgas/biogas	33-38 MJ/Nm ³
Flydende gas (LPG)	24 MJ/liter
Ethanol	21 MJ/liter
Biodiesel	33 MJ/liter
Emulsionsbrændstof	32 MJ/liter
Hydrogen	11 MJ/Nm ³

Tabel 2: Omkostninger vedrørende emissioner inden for vejtransport (2007-priser)

CO ₂	NO _x	NMHC	Partikler
0,03-0,04 EUR/kg	0,0044 EUR/g	0,001 EUR/g	0,087 EUR/g

Tabel 3: Antal kilometer, som et køretøj til vejtransport kan køre i sin levetid

Køretøjets klasse (klasse M og N som defineret i direktiv 2007/46/EF)	Antal kilometer, det kan køre i sin levetid
Personbiler (M ₁)	200 000 km
Lette erhvervskøretøjer (N ₁)	250 000 km
Store lastbiler (N ₂ og N ₃)	1 000 000 km
Busser (M ₂ og M ₃)	800 000 km

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 28. januar 2009

om statsstøttesag C 27/05 (ex NN 69/04) — Støtte til køb af foder i regionen Friuli-Venezia Giulia (artikel 6 i regionallov nr. 14 af 20. august 2003 og indkaldelse af interessetilkendegivelser offentliggjort af handelskammeret i Trieste)

(meddelt under nummer K(2009) 187)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2009/382/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i overensstemmelse med denne artikel, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Da Kommissionen blandt andet på grundlag af en klage havde fået oplysninger om, at regionen Friuli-Venezia Giulias regionallov nr. 14 af 20. august 2003 indeholdt bestemmelser om støtte til handelskammeret i Trieste og Gorizia til dækning af behovet for foder i de husdyrbedrifter, der var blevet ramt af tørken i 2003, anmodede den ved brev af 2. april 2004 de italienske myndigheder om en nærmere redegørelse.
- (2) De italienske myndigheder svarede ikke inden for den frist på fire uger, som de havde fået til at fremsende de ønskede oplysninger, og Kommissionen sendte dem derfor en rykkerskrivelse den 26. maj 2004.
- (3) Ved brev af 10.6.2004, der blev registreret den 15. juni 2004, sendte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen et brev fra de italienske

myndigheder, hvori de fremførte, at de ved notat af henholdsvis 30. september 2003 og 12. marts 2004 havde påpeget over for handelskammeret i Trieste og i Gorizia, at der skulle offentliggøres en indkaldelse af interessetilkendegivelser med hensyn til støtte efter artikel 6 i ovennævnte lov, og at den skulle anmeldes til Kommissionen.

- (4) På denne baggrund anmodede Kommissionen ved brev af 28. juni 2004 de italienske myndigheder om at meddele den ordlyden af de pågældende notater og af de indkaldelser af interessetilkendegivelser, som de to handelskamre havde udarbejdet. Kommissionen anmodede desuden de italienske myndigheder om at oplyse, om der var ydet støtte, og i bekræftende fald at give nærmere oplysninger om støttebeløbet og de betingelser, hvorpå støtten var ydet.
- (5) Ved brev af 27. september 2004, der blev registreret den 29. september 2004, sendte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen de notater og øvrige oplysninger, som den havde anmodet om ved brev af 28. juni 2004.
- (6) Da det fremgik klart af ovennævnte oplysninger, at handelskammeret i Trieste allerede havde offentliggjort en indkaldelse af interessetilkendegivelser og modtaget reaktioner på den, og at den støtte, som handelskamrene kunne yde eller havde ydet, ikke var omfattet af bestemmelserne i handelskammerets generelle støtteordning, som Kommissionen havde godkendt ved støttesag N 241/01, besluttede Kommissionen at registrere støtten som uanmeldt under nr. NN 69/04.

(7) Ved brev af 12. november 2004 anmodede Kommissionen de italienske myndigheder om yderligere oplysninger om den pågældende støtte.

(8) Samme dag modtog Kommissionen et brev fra de italienske myndigheder, som supplerede de oplysninger, Kommissionen havde anmodet om ved brev af 28. juni 2004 (jf. betragtning 4).

(9) Ved brev af 6. januar 2005, der blev registreret den 11. januar 2005, sendte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen et brev fra de italienske myndigheder, som ønskede fristen til at fremsætte supplerende oplysninger om støtten forlænget, så de kunne foretage en ny undersøgelse af de pågældende regionale regler.

(10) Kommissionen forlængede ved brev af 25. januar 2005 fristen med en måned.

(11) Den 21. februar 2005 sendte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen et brev fra de italienske myndigheder, hvori de meddelte, at handelskammeret i Gorizia ikke havde ydet den planlagte støtte og heller ikke agtede at gøre det (sammen med brevet sendte de handelskammerets afgørelse, som bekræftede disse oplysninger).

(12) Ved brev af 28.2. og 30.3.2005, der blev registreret henholdsvis den 1. og 31. marts 2005, sendte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen supplerende oplysninger om den støtte, der var ydet af handelskammeret i Trieste.

(13) Ved brev af 22. juli 2005 ⁽¹⁾ meddelte Kommissionen Italien, at den havde besluttet at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, med hensyn til den støtte til køb af foder, der var omhandlet i artikel 6 i regionallov nr. 14 af 20. august 2003, og med hensyn til hvilken handelskammeret i Trieste havde indkaldt interessetilkendegivelser.

(14) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til de omhandlede foranstaltninger.

(15) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter.

II. BESKRIVELSE

(16) I artikel 6 i Friuli-Venezia Giulias regionallov nr. 14 af 20. august 2003 (i det følgende benævnt regionallov nr. 14) er det fastsat, at de regionale myndigheder kan yde handelskammeret (kammeret for handel, industri, håndværk og landbrug) i Trieste og i Gorizia ekstraordinær finansiel støtte på henholdsvis 170 000 EUR og 80 000 EUR til dækning af de særlige behov for foder i husdyrbedrifter, der blev ramt af tørken 2003, og som ligger i områder, der ikke er forsynet med fælles vandingsanlæg.

(17) Indkaldelsen af interessetilkendegivelser, som handelskammeret i Trieste offentliggjorde, omfatter finansiel støtte til husdyrbedrifter i provinsen Trieste, som blev ramt af tørken i 2003, og som har lidt et produktionstab på mindst 20 % (i ugunstigt stillede områder) eller 30 % (i andre områder), fordi de ikke har et fælles vandingsanlæg og derfor ikke har kunnet vande deres jorde. Støtten ydes til køb af det nødvendige husdyrfoder.

(18) Støtten udbetales mod fremlæggelse af fakturaer på foderindkøb, der er foretaget mellem den 1. maj og den 20. november 2003, og dækker den mængde foder, som er nødvendig for at opfylde ernæringsbehovet beregnet pr. dyreenhed (i det følgende benævnt DE), der findes i en bedrift, og som tilhører bedriftsindehaveren. DE omfatter kvæg, får, geder og heste, som er slagte- eller brugsdyr. Når det gælder slagtedyr, omfatter DE kun de dyr, som bedriftsindehaveren opdrætter som led i sit hovederhverv, eller som opdrættes af landmænd, der er direkte registreret i socialsikringsinstituttet INPS (Istituto nazionale per la previdenza sociale) for landbrugssektoren. Udtrykket »foder« betegner alle former for hø.

(19) Støtten kan udbetales, indtil den fond, der er oprettet til dette formål, er opbrugt, og kan ydes til alle virksomheder i provinsen Trieste, som ansøger om støtte.

(20) Den maksimale mængde foder, hvortil der kan ydes støtte pr. DE, er fastsat til 1 500 kg. Den referencepris, der anvendes til beregning af støtten, er fastsat til 20 EUR, inkl. moms. Overstiger antallet af ansøgninger det forventede antal, vil den individuelle støtte pr. DE blive nedsat proportionalt.

(21) Hvis de støttemodtagende husdyrbedrifter anmoder om og reelt får tildelt anden støtte til dækning af tab, som skyldes tørken i 2003, vil det støttebeløb, der er fastsat i indkaldelsen af interessetilkendegivelser, blive nedsat i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ Se brev SG(2005)-Greffé D/203816.

⁽²⁾ EUT C 233 af 22.9.2005, s. 5.

III. INDLEDNING AF PROCEDUREN EFTER EF-TRAKTATENS ARTIKEL 88, STK. 2

(22) Kommissionen indledte proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, fordi den på grund af nedenstående forhold var i tvivl om, hvorvidt den pågældende støtteforanstaltning var forenelig med fællesmarkedet:

- a) Kommissionen kunne ikke konkludere på grundlag af de foreliggende oplysninger, at der ved fastsættelsen af tabstærsklerne var taget nøje hensyn til punkt 11.3 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren (i det følgende benævnt rammebestemmelserne)⁽¹⁾, og den kunne derfor ikke udelukke, at støtten kunne ydes til en række landmænd, som ikke ville være kommet i betragtning, hvis tabstærsklerne var blevet beregnet som fastsat i ovennævnte punkt.
- b) Den anvendte metode til beregning af støtten svarede heller ikke til den, der var fastsat i rammebestemmelsernes punkt 11.3, eftersom den blot var baseret på prisen pr. indkøbt vægtenhed. Desuden ville støtten blive udbetalt på grundlag af fakturaer på indkøb af foder, men i indkaldelsen af interessetilkendegivelser, som handelskammeret i Trieste havde offentliggjort, var det ikke præciseret, at indkøbene skulle begrænses til den mængde foder, der reelt var gået tabt som følge af tørken.
- c) I henhold til rammebestemmelsernes punkt 11.3 skal der i støttebeløbet også fratrækkes eventuelle direkte betalinger, men det havde de italienske myndigheder ikke oplyst. Det kunne derfor ikke udelukkes, at der var risiko for overkompensation for de lidte tab.
- d) I henhold til samme punkt i rammebestemmelserne skal den udbetalte støtte desuden nedsættes med eventuelle beløb, der modtages i henhold til forsikringsordninger, ligesom normale omkostninger, som landmænd ikke kommer til at afholde, f.eks. fordi afgrøden ikke høstes, også skal tages i betragtning. De italienske myndigheder havde dog ikke givet nogen oplysninger derom, og dette forstærkede yderligere Kommissionens tvivl med hensyn til risikoen for overkompensation.

IV. BEMÆRKNINGER FRA DE ITALIENSKE MYNDIGHEDER

- (23) Ved brev af 26. september 2005, der blev registreret den 27. september 2005, sendte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen de italienske myndigheders bemærkninger som led i proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, med hensyn til ovennævnte støtte.
- (24) I bemærkningerne præciserede de italienske myndigheder først og fremmest, at regionen Friuli-Venezia Giulia

havde karakteriseret tørken i 2003 som »ugunstige vejrforhold« (regionspræsidentens dekret nr. 329/Pres. af 16. september 2003), at tørken var blevet bekræftet af oplysningerne fra det regionale meteorologiske institut, og at den havde medført statsstøtte, der var blevet anmeldt til Kommissionen og godkendt af denne (sag N 262/04).

- (25) De italienske myndigheder erkendte desuden, at den metode, som handelskammeret i Trieste havde anvendt til beregning af landmændenes tab i provinsen Trieste, ikke var i overensstemmelse med rammebestemmelsernes punkt 11.3. De pointerede dog, at handelskammeret i Trieste efter indledningen af proceduren i traktatens artikel 88, stk. 2, havde fastlagt tabstærsklerne for de enkelte støttemodtagende bedrífers produktion (43 bedrífere) på grundlag af en sammenligning mellem den gennemsnitlige foderproduktion i trærsperioden 2000-2002 (hvor der ikke blev ydet kompensation for tab, som skyldes ugunstige vejrforhold) og de mængder foder, der blev produceret i 2003. Ifølge de italienske myndigheder havde de pågældende oplysninger givet dem mulighed for at fastslå, at tabene i alle tilfælde oversteg mindstetærsklerne for støtteberettigelse (20 % i ugunstigt stillede områder og 30 % i andre områder).
- (26) De italienske myndigheder tilføjede, at de havde foretaget en beregning af det støttebeløb, der kunne være udbetalt i henhold til rammebestemmelserne. I denne forbindelse havde de benyttet oplysningerne i regionsregeringens afgørelse nr. 1535 af 23. maj 2003 med hensyn til den gennemsnitlige fodermængde og -pris i trærsperioden 2000-2002. Fra det tal, de var nået frem til, havde de trukket den faktiske produktion, som de enkelte virksomheder havde oplyst for 2003, multipliceret med gennemsnitsprisen for det pågældende år. De havde opført alle deres beregninger i en tabel over de udbetalte støttebeløb, de støttebeløb, der kunne være godkendt i henhold til rammebestemmelserne, og den de minimis-støtte, der fortsat kunne ydes støttemodtagerne i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1860/2004 af 6. oktober 2004 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte i landbrugs- og fiskerisektoren⁽²⁾. Det fremgik af ovennævnte tabel, at det i det tilfælde, hvor de minimis-støtte kumuleres med anden støtte, som kan ydes i henhold til rammebestemmelserne, kun var to landmænd, der havde fået for stor en kompensation for de lidte tab, og de italienske myndigheder forpligtede sig til at tilbagegive denne kompensation.
- (27) Hvad angår de andre forhold, som Kommissionen betvivlede i forbindelse med indledningen af proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, præciserede de italienske myndigheder, at de pågældende støttemodtagere hverken havde modtaget direkte støtte til foder eller beløb i henhold til forsikringsordninger. De bemærkede desuden, at omkostningerne ved produktion og transport af foder under alle omstændigheder var blevet afholdt af støttemodtagerne, fordi der trods alt var en vis produktion.

⁽¹⁾ EFT C 28 af 1.2.2000, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 325 af 28.10.2004, s. 4.

- (28) Endelig oplyste de italienske myndigheder, at samtlige støttemodtagende landmænd var blevet underrettet om, at Kommissionen havde indledt proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, med hensyn til den pågældende foranstaltning.

V. VURDERING

- (29) I henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Støtten i henhold til regionallov nr. 14 svarer til denne definition, idet den ydes af en lokal myndighed og begunstiger visse produktioner (husdyrproduktion, fordi støtten har til formål at sikre dyrene foder), ligesom den kan fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen i betragtning af Italiens stilling inden for ovennævnte produktion (Italien tegnede sig f.eks. for 13,3 % af EU's produktion af oksekød i 2006 og var dermed EU's tredjestørste producent af oksekød).
- (30) I de tilfælde, der er omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, kan nogle foranstaltninger dog undtagelsesvis anses for forenelige med fællesmarkedet.
- (31) I betragtning af støttens art i den foreliggende sag (støtte, som skal ydes landmændene som kompensation for tab på grund af ugunstige vejrforhold) er den eneste undtagelsesbestemmelse, der kan anvendes, traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvori det er fastsat, at støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet, når den ikke ændrer handelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse (undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), finder anvendelse på egentlige naturkatastrofer og ikke på lignende begivenheder. Som anført i rammebestemmelserne har Kommissionen altid ment, at tørke ikke i sig selv kan anses for at være en naturkatastrofe som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 2, litra b).
- (32) For at denne undtagelsesbestemmelse kan anvendes, skal den pågældende støtte, som er ulovlig i henhold til artikel 1, litra f), i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (nu artikel 88) ⁽¹⁾, vurderes på grundlag af objektive kriterier i de gældende instrumenter på det tidspunkt, hvor støtten ydes, jf. Kommissionens meddelelse om fastlæggelse af reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte ⁽²⁾.

- (33) De regler, der gælder på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet i den foreliggende sag, er rammebestemmelsernes punkt 11.3, hvori der er fastsat følgende:

- a) skadeniveauet skal nå op på en vis tærskel, som er blevet fastsat til 20 % af normal produktion i ugunstigt stillede områder og til 30 % i andre områder. Tabet beregnes for den individuelle bedrift
- b) ovennævnte tærskler bestemmes på grundlag af bruttoproduktionen af den relevante afgrøde i det pågældende år sammenlignet med den årlige bruttoproduktion i et normalt år. Bruttoproduktionen i et normalt år beregnes principielt på grundlag af den gennemsnitlige bruttoproduktion i de foregående tre år, eksklusive de år, hvor der er betalt kompensation som følge af ugunstige vejrforhold. Der kan accepteres alternative metoder til beregning af normal produktion, herunder regionale referenceværdier, forudsat at de er repræsentative og ikke er baseret på unormalt høje udbytter
- c) for at undgå overkompensation må det støttebeløb, der skal betales, ikke overstige det gennemsnitlige produktionsniveau i den normale periode multipliceret med gennemsnitsprisen i samme periode minus den faktiske produktion i det år, hvor begivenheden fandt sted, multipliceret med gennemsnitsprisen for det pågældende år
- d) støtten skal også nedsættes med en eventuel direkte udbetalt støtte
- e) støttebeløbet nedsættes med eventuelle beløb, der modtages under forsikringsordninger. Desuden bør normale omkostninger, som landmanden ikke kommer til at afholde, f.eks. fordi afgrøden ikke høstes, også tages i betragtning.

- (34) Hvad de første to betingelser angår, bemærker Kommissionen, at de italienske myndigheder har fastslået på grundlag af relevante meteorologiske oplysninger, at der var tale om en tørkesituation. Med hensyn til den samlede skade, som ovennævnte ugunstige vejrforhold har forårsaget, konstaterer Kommissionen først og fremmest, at de italienske myndigheder selv erkender, at den metode, der er anvendt til beregning af landmændenes tab i provinsen Trieste, ikke er i overensstemmelse med rammebestemmelsernes punkt 11.3. Kommissionen kan kun bekræfte dette, da den indkaldelse af interessetilkendigelser, som handelskammeret i Trieste offentliggjorde, blot indeholder den minimumstærskel, der berettiger til støtte, og ikke præciserer, på hvilke betingelser det pågældende tab opgøres.

⁽¹⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 119 af 22.5.2002, s. 22.

- (35) På denne baggrund kan det ud fra de oplysninger, de italienske myndigheder fremsendte som led i proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, konkluderes, at tabene var større end minimumstærsklerne for støtteberettigelse (20 % i ugunstigt stillede områder og 30 % i andre områder) for alle de støttemodtagende virksomheder, hvis man anvender den metode, der er fastsat i rammebestemmelsernes punkt 11.3, det vil i den foreliggende sag sige en sammenligning mellem den gennemsnitlige foderproduktion i perioden 2000-2002 (hvor der ikke blev udbetalt støtte til dækning af tab som følge af ugunstige vejrforhold) og foderproduktionen i 2003.
- (36) Hvad angår metoden til beregning af den egentlige støtte (og dermed opfyldelsen af tredje ovennævnte betingelse) bemærker Kommissionen, at den metode, der er anvendt i den foreliggende sag, ikke svarer til den, der er fastsat i rammebestemmelserne, eftersom støtten er blevet udbetalt mod fremlæggelse af fakturaer på den mængde foder, der er indkøbt mellem den 1. maj og den 20. november 2003, og som er nødvendig for at opfylde det normale ernæringsbehov pr. DE i bedriften, mens støtten i henhold til rammebestemmelserne ikke må overstige det gennemsnitlige produktionsniveau i den normale periode multipliceret med gennemsnitsprisen i samme periode minus den faktiske produktion i det år, hvor begivenheden fandt sted multipliceret med gennemsnitsprisen for det pågældende år.
- (37) De oplysninger, de italienske myndigheder har fremsendt som led i proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, viser, at den beregningsmetode, som handelskammeret i Trieste har anvendt, i visse tilfælde (12 tilfælde ud af 43) har medført udbetaling af et større støttebeløb end det, der ville være fremkommet ved den beregningsmetode, som er fastsat i rammebestemmelserne.
- (38) Da den beregningsmetode, der er anvendt af handelskammeret i Trieste, i over 25 % af tilfældene indebærer for høje støttebeløb i forhold til dem, der kan udbetales i henhold til rammebestemmelsernes punkt 11.3, kan Kommissionen ikke acceptere ovennævnte metode.
- (39) Hvad angår de andre betingelser i rammebestemmelsernes punkt 11.3 (og dermed opfyldelsen af fjerde og femte ovennævnte betingelse), noterer Kommissionen de italienske myndigheders oplysninger om, at de pågældende støttemodtagere hverken har fået direkte støtte til foder eller har modtaget beløb under forsikringsordninger, og at omkostningerne ved produktion og transport af foder er afholdt af støttemodtagerne, fordi der trods alt var en vis produktion. Disse oplysninger tyder på, at ovennævnte betingelser ikke er relevante i den foreliggende sag.

VI. KONKLUSION

- (40) I betragtning af ovenstående kan Kommissionen ikke fastslå, at alle betingelser i rammebestemmelsernes punkt 11.3 er opfyldt, da handelskammeret i Trieste, som nævnt i betragtning 38, har anvendt en beregningsmetode, der i mange tilfælde medfører større støttebeløb, end der ellers ville blive udbetalt.
- (41) Den støtte, som handelskammeret i Trieste har ydet til indkøb af foder som følge af tørken i 2003, kan derfor ikke falde ind under undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvad angår den del, der overstiger det beløb, som kunne være undtaget, hvis beregningsmetoden i rammebestemmelsernes punkt 11.3 var blevet anvendt. Den del af støtten, der ligger under dette beløb, er derimod forenelig med fællesmarkedet, fordi den opfylder alle betingelserne i rammebestemmelserne.
- (42) I negative beslutninger om ulovlig støtte bestemmer Kommissionen, at den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtageren, jf. artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999. Italien skal derfor træffe alle de nødvendige foranstaltninger til at tilbagesøge støtten hos støttemodtageren. Som fastsat i punkt 42 i Kommissionens meddelelse »Mod en effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutninger, som pålægger en medlemsstat at tilbagesøge ulovlig og uforenelig statsstøtte«⁽¹⁾, har Italien fire måneder fra denne beslutnings ikrafttrædelse til at gennemføre den. Den støtte, der skal tilbagebetales, omfatter renter, som beregnes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999⁽²⁾.
- (43) Imidlertid vil støtte, der ydes i henhold til denne støtteordning, og som på støttetidspunktet opfylder betingelserne i en forordning, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 994/98⁽³⁾ (de minimis-forordningen, ikke blive betragtet som statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1.
- (44) I punkt 49 i Kommissionens meddelelse »Mod en effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutninger, som pålægger en medlemsstat at tilbagesøge ulovlig og uforenelig statsstøtte« er det fastsat, at medlemsstaten for at beregne det nøjagtige støttebeløb, der skal tilbagesøges fra hver støttemodtager under ordningen, kan anvende de de minimis-kriterier, »der var gældende på tidspunktet for ydelsen af den ulovlige og uforenelige støtte, der er genstand for tilbagesøgningsbeslutningen«.

⁽¹⁾ EUT C 272 af 15.11.2007, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 140 af 30.4.2004, s.1.

⁽³⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

- (45) Da handelskammeret i Trieste ydede støtten, var der endnu ikke indført fællesskabsregler for de minimis-støtte i landbrugssektoren.
- (46) De første fællesskabsregler, der blev vedtaget på dette område, var bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1860/2004.
- (47) Det er fastsat i forordning (EF) nr. 1860/2004, at støtte, der ikke overstiger 3 000 EUR i en treårig periode (dette beløb omfatter også de minimis-støtte til en virksomhed), ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og ikke fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen og derfor ikke falder ind under EF-traktatens artikel 87, stk. 1.
- (48) I henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 1860/2004 anvendes samme princip på støtte, som er bevilget før forordningens ikrafttrædelse, hvis støtten opfylder alle betingelserne i artikel 1 og 3.
- (49) I den foreliggende sag vil den individuelle støtte, der ikke overstiger 3 000 EUR, ikke blive betragtet som statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, hvis den på støttetidspunktet var i overensstemmelse med artikel 1, 2 og 3 i forordning (EF) nr. 1860/2004. Ovenstående gælder udelukkende for beløb, der ikke overstiger 3 000 EUR, og som reelt er udbetalt i henhold til ordningen. De italienske myndigheder kan ikke hævde, at antallet af tilbagesøgningssager kan begrænses ved, at der i de 12 tilfælde af overkompensation fratrækkes det beløb, som hver af støttemodtagerne kunne have modtaget i henhold til forordning (EF) nr. 1860/2004, for hvis den støtte, der ydes i henhold til ordningen, overstiger de minimis-loftet, kan den ikke være omfattet af de minimis-forordningen, og det gælder også den del, der ikke overstiger loftet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtteordning for indkøb af foder, som handelskammeret i Trieste (regionen Friuli-Venezia Giulia i Italien) har iværksat ulovligt i strid med traktatens artikel 88, stk. 3, er uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den giver mulighed for overskridelse af de støttebeløb, som fastlægges ved beregningsmetoden i punkt 11.3 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren. Den støtte, der ydes i henhold til ovennævnte ordning, er forenelig med fællesmarkedet op til det beløb, som kan fastlægges ved beregningsmetoden i punkt 11.3 i ovennævnte rammebestemmelser, mens den del, der overstiger dette beløb, er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

Individuel støtte, der tildeles i henhold til den i artikel 1 omhandlede ordning, udgør ikke støtte, hvis den på tildelings-

tidspunktet opfylder betingelserne i den forordning, som er udstedt i medfør af artikel 2 i forordning (EF) nr. 994/98, og som er gældende på tidspunktet for støttens tildeling.

Artikel 3

1. Handelskammeret i Trieste (Italien) tilbagesøger den uforenelige støtte, der er tildelt i henhold til den i artikel 1 omhandlede ordning, fra støttemodtagerne.

2. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, hvor den blev udbetalt til støttemodtagerne, og indtil den er tilbagebetalt.

3. Beløbet beregnes med renters rente i overensstemmelse med kapitel V i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 og Kommissionens forordning (EF) nr. 271/2008⁽¹⁾ om ændring af forordning (EF) nr. 794/2004.

Artikel 4

1. Tilbagesøgningen af støtte, der er tildelt i henhold til den i artikel 1 omhandlede støtteordning, iværksættes omgående og effektivt.

2. Italien sikrer, at denne beslutning efterkommes senest fire måneder efter meddelelsetidspunktet.

Artikel 5

1. Senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning sender Italien Kommissionen følgende oplysninger:

a) det samlede beløb (hovedstol og renter), som hver enkelt støttemodtager skal tilbagebetale

b) en detaljeret beskrivelse af de foranstaltninger, der allerede er truffet eller er planlagt for at efterkomme beslutningen

c) dokumentation for, at støttemodtagerne har fået påbud om at tilbagebetale støtten.

2. Italien holder Kommissionen underrettet om udviklingen i de foranstaltninger, der på nationalt plan træffes for at efterkomme denne beslutning, indtil den støtte, der er tildelt i henhold til den i artikel 1 omhandlede støtteordning, er fuldt tilbagebetalt. Italien indsender omgående, på Kommissionens anmodning, oplysning om de foranstaltninger, der allerede er truffet eller er planlagt for at efterkomme beslutningen. Italien giver tillige detaljerede oplysninger om de støttebeløb og renter, støttemodtagerne allerede har tilbagebetalt.

⁽¹⁾ EUT L 82 af 25.3.2008, s. 1.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til Italien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. januar 2009.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 14. maj 2009

om suspension af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 1683/2004 på importen af glyphosat med oprindelse i Folkerepublikken Kina

(2009/383/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, (»grundforordningen«), særlig artikel 14, stk. 4,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

- (1) Efter en fornyet undersøgelse i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 2, (»den fornyede undersøgelse«), indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 1683/2004 ⁽²⁾ en endelig antidumpingtold på importen af glyphosat med oprindelse i Folkerepublikken Kina, henhørende under KN-kode ex 2931 00 95 (Taric-kode 2931 00 95 82) og ex 3808 93 27 (Taric-kode 3808 93 27 19) (»den pågældende vare«), udvidet til at omfatte import af glyphosat, der forsendes fra Malaysia (uanset om det angives med oprindelse i Malaysia eller ikke) (Taric-kode 2931 00 95 81 og 3808 93 27 11), dog ikke glyphosat produceret af Crop Protection (M) Sdn. Bhd., Lot 746, Jalan Haji Sirat 4 ½ Miles, off Jalan Kapar, 42100 Klang, Selangor Darul Ehsan, Malaysia (Taric-tillægskode A 309) og udvidet til at omfatte import af glyphosat, der forsendes fra Taiwan (uanset om det angives med oprindelse i Taiwan eller ikke) (Taric-kode 2931 00 95 81 og 3808 93 27 11) med undtagelse af glyphosat produceret af Sinon Corporation, No 23, Sec. 1, Mei Chuan W. Rd, Taichung, Taiwan (Taric-tillægskode A 310). Antidumpingtolden udgør 29,9 %.
- (2) Audace, en sammenslutning af brugere og distributører af den pågældende vare, indsendte en række oplysninger om en ændring af markedsvilkårene efter udløbsundersøgelsesperioden (dvs. fra den 1. januar 2002 til den 31. december 2002), og påstod, at disse ændringer kunne berettigg en suspension af de gældende foranstalt-

ninger, jf. grundforordningens artikel 14, stk. 4. Kommissionen har derfor undersøgt, om en sådan suspension var berettiget.

B. GRUNDE

- (3) Ifølge grundforordningens artikel 14, stk. 4, kan antidumpingforanstaltningerne, hvis det er i Fællesskabets interesse, suspenderes med den begrundelse, at markedsvilkårene midlertidigt har ændret sig i et omfang, der giver grund til at formode, at der ikke vil ske skade som følge af suspensionen, og forudsat at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og at der er blevet taget hensyn til disse bemærkninger. Det hedder endvidere i artikel 14, stk. 4, at de pågældende antidumpingforanstaltninger til enhver tid kan genindføres, hvis begrundelsen for suspensionen ikke længere er gyldig.
- (4) Det skal desuden bemærkes, at EF-erhvervsgrenens situation forbedredes indtil første halvår 2008. Som følge af en markant stigning i priserne på EF-markedet, øgede salgsmængder og salgsværdier samt relativt stabile produktionsomkostninger steg fortjenesten, udtrykt i procent af omsætningen, betydeligt. Disse positive tendenser bekræftes af en række nyere tal for den største EF-producent, som tegner sig for hovedparten af EF-erhvervsgrenens produktion og salgsmængde. På grundlag af de foreliggende markedsoplysninger forventes det ikke, at denne situation ændres væsentligt, hvis foranstaltningerne suspenderes.
- (5) EF-erhvervsgrenen har bekræftet, at det nuværende prisniveau på EF-markedet generelt er uændret til trods for, at eksportpriserne fra Folkerepublikken Kina er faldet betydeligt siden juli 2008.
- (6) Den stigende produktionskapacitet og produktion i Folkerepublikken Kina kunne på mellemlang eller lang sigt få en negativ virkning på glyphosatpriserne i Fællesskabet. De foreliggende oplysninger viser dog, at denne virkning i vidt omfang forventes absorberet af en øget global efterspørgsel.
- (7) Der blev ikke fundet tegn på, at suspensionen ikke er i Fællesskabets interesse.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 303 af 30.9.2004, s. 1.

- (8) I betragtning af den midlertidige ændring i markedsvilkårene, især det høje prisniveau for den pågældende vare på EF-markedet sammenholdt med EF-erhvervsgrenens aktuelle høje fortjenesteniveau til trods for faldende eksportpriser fra Folkerepublikken Kina i de senere måneder, konkluderes det, at den skade, der var forbundet med importen af den pågældende vare med oprindelse i Folkerepublikken Kina, sandsynligvis ikke vil gentage sig som følge af suspensionen. Det foreslås derfor at suspendere de gældende foranstaltninger i ni måneder i overensstemmelse med grundforordningens artikel 14, stk. 4.

C. HØRING AF EF-ERHVERVSGRENER

- (9) Kommissionen har i overensstemmelse med grundforordningens artikel 14, stk. 4, meddelt EF-erhvervsgrenen, at den har til hensigt at suspendere de gældende antidumpingforanstaltninger. EF-erhvervsgrenen har haft mulighed for at fremsætte bemærkninger, som blev taget i betragtning.

D. KONKLUSION

- (10) Det er derfor Kommissionens opfattelse, at alle betingelser for at suspendere den antidumpingtold, der er indført over for den pågældende vare, er opfyldt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 14, stk. 4. Den antidumpingtold, der er indført ved forordning (EF) nr. 1683/2004, bør derfor suspenderes i en periode på ni måneder.
- (11) Skulle den situation, som førte til suspensionen, siden ændre sig, kan Kommissionen genindføre antidumpingforanstaltningerne ved straks at ophæve suspensionen af antidumpingtolden —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den endelige antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EF) nr. 1683/2004 på importen af glyphosat med oprindelse i Folkerepublikken Kina, henhørende under KN-kode ex 2931 00 95 (Taric-kode 2931 00 95 82) og ex 3808 93 27 (Taric-kode 3808 93 27 19), udvidet til at omfatte import af glyphosat, der forsendes fra Malaysia (uanset om det angives med oprindelse i Malaysia eller ikke) (Taric-kode 2931 00 95 81 og 3808 93 27 11), dog ikke glyphosat produceret af Crop Protection (M) Sdn. Bhd., Lot 746, Jalan Haji Sirat 4 ½ Miles, off Jalan Kapar, 42100 Klang, Selangor Darul Ehsan, Malaysia (Taric-tillægskode A 309) og udvidet til omfatte import af glyphosat, der forsendes fra Taiwan (uanset om det angives med oprindelse i Taiwan eller ikke) (Taric-kode 2931 00 95 81 og 3808 93 27 11) med undtagelse af glyphosat produceret af Sinon Corporation, No 23, Sec. 1, Mei Chuan W. Rd, Taichung, Taiwan (Taric-tillægskode A 310), suspenderes hermed for en periode på ni måneder.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2009.

På Kommissionens vegne
Catherine ASHTON
Medlem af Kommissionen

HENSTILLINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 30. april 2009

om aflønningspolitik i finanssektoren

(EØS-relevant tekst)

(2009/384/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 211, andet led, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Overdreven risikotagning i finanssektoren og især i banker og finansieringsselskaber har bidraget til, at mange finansvirksomheder er gået ned, og har skabt systemiske problemer i medlemsstaterne og på globalt plan. Disse problemer har bredt sig til resten af økonomien med store omkostninger for samfundet til følge.
- (2) Selv om det ikke er den væsentligste årsag til den finanskrisen, der bredte sig ud over verden i 2007 og 2008, er der udbredt enighed om, at en uhensigtsmæssig aflønningspraksis i finanssektoren gjorde sit til at fremme den overdrevne risikotagning og derved bidrog til betragtelige tab for større finansielle virksomheder.
- (3) Aflønningspraksissen har i en stor del af finanssektoren været i strid med effektiv og forsvarlig risikostyring. Den havde en tendens til at belønne kortsigtede gevinster og tilskynde medarbejderne til urimeligt risikofyldte aktiviteter, som gav højere indtjening på kort sigt, men samtidig gjorde virksomhederne sårbare for endnu større tab på længere sigt.
- (4) I princippet er det sådan, at hvis en finansiell virksomheds risikostyrings- og kontrolsystemer er stærke og effektive, vil de risikofremmende komponenter i aflønningsordningerne være i balance med virksomhedens risikotolerance. Alle risikostyrings- og kontrolsystemer har imidlertid deres begrænsning og kan, som finanskrisen har vist, være ude af stand til at dæmme op for de risici, der skyldes uhensigtsmæssige incitamenter, både fordi risi-

ciene bliver stadig mere komplekse, og fordi der er så mange forskellige måder, en virksomhed kan blive udsat for risiko på. En simpel administrativ adskillelse af operative afdelinger og medarbejdere med ansvar for risikostyrings- og kontrolsystemer er således nødvendig, men ikke længere tilstrækkelig.

- (5) Mere passende incitamenter i selve aflønningsordningen burde i sig selv nedbringe presset på risikostyrings- og kontrolsystemerne og øge sandsynligheden for, at disse systemer bliver effektive. Der er derfor behov for principper for en forsvarlig aflønningspolitik.
- (6) I betragtning af den store konkurrence i finanssektoren og det forhold, at mange finansielle virksomheder opererer på tværs af grænserne, er det vigtigt at sikre, at principperne for en forsvarlig aflønningspolitik anvendes ens i alle medlemsstaterne. Der er dog en erkendelse af, at hvis principperne for en forsvarlig aflønningspolitik skal være virkelig effektive, er det nødvendigt, at de gennemføres på en ensartet måde over hele verden.
- (7) I meddelelsen til forråsmødet i Det Europæiske Råd »Fremdrift i den europæiske genopretning«⁽¹⁾ forelagde Kommissionen sin plan for at genoprette og opretholde et stabilt og pålideligt finanssystem. Navnlig meddelte Kommissionen, at den ville forelægge en ny henstilling om aflønning inden for sektoren for finansielle tjenesteydelser med henblik på at forbedre risikostyringen i finansielle virksomheder og bringe incitamenterne i aflønningspolitikken på linje med holdbare præstationer.
- (8) Denne henstilling opstiller de generelle principper for aflønningspolitikken i finanssektoren og bør gælde for alle finansielle virksomheder i finanssektoren.

⁽¹⁾ KOM(2009) 114.

- (9) Disse generelle principper kan være mere relevante for nogle kategorier af finansielle virksomheder end for andre set i lyset af gældende regler og fælles praksis i finanssektoren. Principperne bør gælde parallelt med enhver anden regel eller forskrift, der gælder for en bestemt gren af finanssektoren. I særdeleshed bør honorarer og provisioner, der modtages af mellemænd og eksterne tjenesteydere i tilfælde af outsourcing, ikke være omfattet, da den kompensationspraksis, der omfatter sådanne honorarer og provisioner, allerede delvis er dækket af særlige ordninger, især Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling ⁽²⁾. Denne henstilling berører desuden ikke de rettigheder, som arbejdsmarkedets parter har i forbindelse med overenskomstforhandlinger.
- (10) For finansielle virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i den betydning, der anvendes i direktiv 2004/39/EF, i en eller flere medlemsstater, finder denne henstilling anvendelse som tillæg til og sammen med Kommissionens henstilling 2004/913/EF af 14. december 2004 om fremme af en passende ordning for aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber ⁽³⁾ og Kommissionens henstilling 2009/385/EF af 30. april 2009 til supplerung af henstilling 2004/913/EF og 2005/162/EF for så vidt angår ordningen for aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber ⁽⁴⁾.
- (11) En given finansiell virksomheds aflønningspolitik bør også tage hensyn til, hvor stor virksomheden er, hvilke aktiviteter den beskæftiger sig med, og hvor komplekse disse aktiviteter er.
- (12) Der bør vedtages en aflønningspolitik, hvor der fokuseres på risikoaspektet, som er i overensstemmelse med en effektiv risikostyringspolitik, og som ikke påfører virksomheden urimelige risici.
- (13) Aflønningspolitikken bør omfatte de medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på de finansielle virksomheders risikoprofil. For at undgå incitamenter, der tilskynder til overdreven risikotagning, bør der vedtages særlige ordninger for aflønningen af disse medarbejderkategorier.
- (14) Aflønningspolitikken bør tage sigte på at skabe en balance mellem medarbejdernes personlige mål og den finansielle virksomheds langsigtede interesser. Vurderingen af aflønningens resultatafhængige komponenter bør ske på grundlag af medarbejdernes indsats set over en længere periode og tage hensyn til de særlige risici, der er forbundet med de gennemførte aktiviteter. Vurderingen af resultater bør foregå inden for en flerårig ramme, f.eks. fra tre til fem år, for at sikre, at vurderingen kommer til at gå på resultaterne set over en længere periode, og at udbetalingen af resultatlønsdelen af aflønningen spredes ud over virksomhedens forretningsmæssige cyklus.
- (15) Finansielle virksomheder bør kunne kræve tilbagebetaling af variable aflønningskomponenter, der er udbetalt på grundlag af præstationsdata, som senere dokumenteres at være fejlagtige.
- (16) Det gælder som generelt princip, at godtgørelser, der i henhold til en kontrakt skal komme til udbetaling, hvis kontrakten opsiges før tiden, ikke må være belønning for manglende resultater. For medlemmer af ledelsen i børsnoterede finansielle virksomheder bør de særlige bestemmelser om fratrædelsesgodtgørelser i henstilling 2009/385/EF finde anvendelse.
- (17) For at sikre, at aflønningspolitikken er i overensstemmelse med den finansielle virksomheds målsætninger, forretningsstrategi, værdier og langsigtede mål, er der, ud over de økonomiske resultater, også andre faktorer, der bør tages i betragtning, såsom overholdelse af virksomhedens egne systemer og kontroller og af de normer, der gælder for forholdet til kunder og investorer.
- (18) Effektiv virksomhedsledelse er en vigtig forudsætning for, at aflønningspolitikken kan være forsvarlig. Beslutningsprocessen angående aflønningspolitikken i en finansiell virksomhed bør være gennemsigtig for alle i virksomheden og være udformet på en sådan måde, at det er muligt at undgå interessekonflikter og sikre de involverede personers uafhængighed.
- (19) Den finansielle virksomheds ledelse bør have det fulde ansvar for at fastlægge aflønningspolitikken for hele virksomheden og for at føre tilsyn med dens gennemførelse. For at have den nødvendige ekspertise til rådighed bør kontrolfunktioner og eventuelt afdelinger for menneskelige ressourcer og eksperter inddrages i processen. Især bør kontrolfunktionerne også inddrages i udformningen og i tilsynet med gennemførelsen af aflønningspolitikken, og aflønningen bør være af en sådan størrelsesorden, at det er muligt at tiltrække veluddannede medarbejdere og at sikre deres uafhængighed af de afdelinger, de fører tilsyn med. Revisoren bør inden for rammerne af sine rapporteringspligter indberette svagheder i tilsynet med gennemførelsen af aflønningspolitikken til bestyrelsen/ledelsesorganet eller til revisionsudvalget.

⁽¹⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 385 af 29.12.2004, s. 55.

⁽⁴⁾ Se side 28 i denne EUT.

- (20) Kontrollen med udformningen og gennemførelsen af aflønningspolitikken har større chancer for at blive effektiv, hvis de berørte parter i den finansielle virksomhed, herunder eventuelt medarbejderrepræsentanter, er velinformerede om og engagerede i selve processen med at udforme og føre tilsyn med aflønningspolitikken. Derfor bør de finansielle virksomheder give de pågældende berørte parter adgang til relevante oplysninger.
- (21) Gennemførelsen af de principper, der er indeholdt i denne henstilling bør styrkes gennem tilsyn på nationalt plan. Derfor bør de tilsynsførende i deres overordnede vurdering af den finansielle virksomheds soliditet inkludere en vurdering af, hvorvidt den finansielle virksomheds aflønningspolitik er i overensstemmelse med principperne i denne henstilling.
- (22) Medlemsstaterne bør sikre, at afdelinger af finansielle virksomheder, som har deres registrerede hjemsted eller deres hovedkontor i et tredjeland, og som opererer på en medlemsstats område, er omfattet af de samme principper for aflønningspolitikken som finansielle virksomheder, som har deres registrerede hjemsted eller deres hovedkontor på en medlemsstats område.
- (23) Denne henstilling foregriber ikke foranstaltninger, som medlemsstaterne måtte vedtage vedrørende aflønningspolitikken i finansielle virksomheder, der modtager statsstøtte.
- (24) Medlemsstaterne bør ved meddelelsen af foranstaltninger i henhold til denne henstilling klart angive, hvilken frist de finansielle selskaber har til at indføre en aflønningspolitik, der er i overensstemmelse med principperne i denne henstilling.
- 1.3. Når medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at de finansielle virksomheder efterlever disse principper, bør de være opmærksomme på de pågældende finansielle virksomheders størrelse og deres særlige aktivitetsområder.
- 1.4. Medlemsstaterne bør sikre, at principperne i afsnit II, III og IV finder anvendelse på individuelle finansielle virksomheder og på koncerner. Principperne om forsvarlig aflønningspolitik bør finde anvendelse på koncernniveau på moderselskabet og datterselskaberne, herunder også selskaber, der er etableret i offshorefinanscentre.
- 1.5. Denne henstilling gælder ikke honorarer og provisioner, der modtages af mellemmand og eksterne tjenesteydere i tilfælde af outsourcing.
2. I denne henstilling anvendes følgende definitioner:
- 2.1. Ved »finansiel virksomhed« forstås en hvilken som helst virksomhed, uanset retlig status, og uanset om den er reguleret eller ej, som udøver en af følgende erhvervsmæssige aktiviteter:
- a) Den modtager indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler.
- b) Den tilbyder investeringsservice og/eller udøver investeringsaktiviteter i den betydning, der anvendes i direktiv 2004/39/EF.
- c) Den beskæftiger sig med forsikring eller genforsikring.
- d) Den udøver virksomhed, der er beslægtet med de aktiviteter, der er beskrevet i litra a), b) eller c).

HENSTILLER:

AFSNIT I

Anvendelsesområde og definitioner

1. *Anvendelsesområde*
- 1.1. Medlemsstaterne bør sikre, at principperne i afsnit II, III og IV finder anvendelse på alle finansielle virksomheder, som har registreret hjemsted eller hovedkontor på deres område.
- 1.2. Medlemsstaterne bør sikre, at principperne i afsnit II, III og IV finder anvendelse på de medarbejderkategorier, hvis erhvervsmæssige aktiviteter har væsentlig indflydelse på den finansielle virksomheds risikoprofil.
- 2.2. Ved »medlem af ledelsen« forstås ethvert medlem af en finansiell virksomheds bestyrelse, direktion eller tilsynsorgan.
- 2.3. Ved »kontrollfunktioner« forstås risikostyring, egenkontrol og lignende funktioner internt i en finansiell virksomhed.
- 2.4. Ved »variabel aflønningskomponent« forstås en komponent af aflønningsrettigheder, som tildeles på grundlag af resultatkriterier, herunder bonusser.

Finansielle virksomheder indbefatter, men udgøres ikke alene af, kreditinstitutter, investeringsfirmaer, forsikrings- og genforsikringsselskaber, pensionsfonde og kollektive investeringsordninger.

AFSNIT II

Aflønningspolitik3. *Generelt*

3.1. Medlemsstaterne bør sikre, at finansielle virksomheder indfører, gennemfører og opretholder en aflønningspolitik, som er i overensstemmelse med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring, og som ikke tilskynder til overdreven risikotagning.

3.2. Aflønningspolitikken bør være i overensstemmelse med den finansielle virksomheds forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede mål, såsom bæredygtige vækstperspektiver, og harmonere med principperne om beskyttelse af kunder og investorer i forbindelse med udførelsen af tjenesterne.

4. *Aflønningspolitikens struktur*

4.1. Indeholder aflønningen en variabel komponent eller en bonus, bør der i aflønningspolitikken være en passende balance mellem faste og variable aflønningskomponenter. En sådan passende balance mellem aflønningskomponenterne kan variere fra medarbejder til medarbejder afhængigt af markedsforholdene og den specifikke sammenhæng, som den finansielle virksomhed opererer i. Medlemsstaterne bør sikre, at der i de finansielle virksomheders aflønningspolitikker fastsættes et loft for den variable komponent.

4.2. Den faste aflønningskomponent bør udgøre en tilstrækkelig høj andel af den samlede løn og gøre det muligt for virksomheden at føre en helt igennem fleksibel bonuspolitik. Især bør den finansielle virksomhed være i stand til at tilbageholde bonusser helt eller delvis, når den pågældende medarbejder eller afdeling eller virksomheden som helhed ikke har opfyldt resultatkriterierne. Den finansielle virksomhed bør desuden kunne tilbageholde bonusser, når dens situation forværres betragteligt, navnlig når det ikke længere kan forventes, at den kan eller fortsat vil være i stand til at udøve sine forretningsaktiviteter som going concern.

4.3. I tilfælde hvor der tildeles en større bonus, bør hovedparten af bonussen udskydes i en minimumsperiode. Hvor stor en del af bonussen der skal udskydes, bør fastsættes i forhold til bonusens samlede størrelse sammenholdt med den samlede løn.

4.4. Ved fastsættelsen af den udskudte bonuskomponent bør der tages hensyn til de bestående risici ved de aktiviteter, som bonussen er knyttet til, og den kan bestå af aktier,

optioner, kontanter eller andre midler, hvis udbetaling er udskudt i udskydelsesperioden. Målinger af de fremtidige resultater, som den udskudte komponent er knyttet til, bør risikojusteres som beskrevet i punkt 5.

4.5. Godtgørelser, der i henhold til en kontrakt skal komme til udbetaling, hvis kontrakten opsiges før tiden, bør være afhængige af de resultater, der er opnået over en periode, og ordningen bør være således indrettet, at manglende resultater ikke belønnes.

4.6. Medlemsstaterne bør sikre, at bestyrelsen/ledelsesorganet i en finansiell virksomhed kan kræve, at medarbejdere tilbagebetaler hele eller dele af en bonus, der er udbetalt på grundlag af præstationsdata, som senere dokumenteres at være fejlagtige.

4.7. Aflønningspolitikken struktur bør tilpasses regelmæssigt for at sikre, at der hele tiden tages hensyn til de skiftende forhold i den pågældende finansielle virksomhed.

5. *Resultatmåling*

5.1. Når aflønningen er resultatafhængig, bør det samlede beløb fastsættes på grundlag af en vurdering af den enkelte medarbejders og den pågældende afdelings resultater og den finansielle virksomheds samlede resultater.

5.2. Vurderingen af resultaterne bør foregå inden for en flerårig ramme for at sikre, at vurderingen kommer til at gå på resultaterne set over en længere periode, og at udbetalingen af bonusser spredes ud over virksomhedens forretningsmæssige cyklus.

5.3. Ved den resultatmåling, som lægges til grund for bonusser eller bonuspuljer, bør der tages højde for de nuværende og fremtidige risici, der knytter sig til de pågældende resultater, og der bør tages hensyn til kapitalomkostningerne og den nødvendige likviditet.

5.4. Ved vurderingen af den enkelte medarbejders resultater bør der tages hensyn til ikkeøkonomiske kriterier såsom overholdelse af interne regler og procedurer og af de normer, der gælder for forholdet til kunder og investorer.

6. *God virksomhedsledelse*

6.1. Aflønningspolitikken bør omfatte foranstaltninger, der kan afværge interessekonflikter. Procedurene for fastlæggelse af aflønningen i den finansielle virksomhed bør være klare og veldokumenterede og bør være gennemsigtig for alle i virksomheden.

6.2. Bestyrelsen/ledelsesorganet bør være ansvarlige for at fastlægge aflønningen af medlemmer af ledelsen. Derudover bør bestyrelsen/ledelsesorganet fastlægge grundprincipperne for den finansielle virksomheds aflønningspolitik og være ansvarlig for dens gennemførelse.

6.3. Kontrollfunktioner og eventuelt afdelinger for menneskelige ressourcer og eksterne eksperter bør også inddrages i udformningen af aflønningspolitikken.

6.4. Medlemmer af bestyrelsen/ledelsesorganet, som er ansvarlige for aflønningspolitikken, medlemmer af løn- og vederlagsudvalg og medarbejdere, som er involveret i udformningen og gennemførelsen af aflønningspolitikken, bør være i besiddelse af den nødvendige sagkundskab og være uafhængige af de afdelinger i virksomheden, de fører tilsyn med, og dermed være i stand til at foretage en uafhængig vurdering af aflønningspolitikken formålstjenlighed, herunder af aflønningspolitikken betydning for risici og risikostyring.

6.5. Uden derved at tilsidesætte bestyrelsens/ledelsesorganets overordnede ansvar, jf. punkt 6.2, bør virksomhedens kontrollfunktioner mindst en gang om året foretage en central og uafhængig intern revision af gennemførelsen af aflønningspolitikken for at undersøge, om den overholder de politikker og procedurer, som bestyrelsen/ledelsesorganet har fastlagt. Kontrollfunktionerne bør indberette resultatet af denne revision til bestyrelsen/ledelsesorganet.

6.6. Medarbejdere, der er involveret i kontrolprocessen, bør være uafhængige af de afdelinger i virksomheden, som de fører tilsyn med, have den nødvendige bemyndigelse og aflønnes alt efter, hvordan de opfylder de mål, der er knyttet til deres funktioner, uafhængigt af hvordan de afdelinger, de fører tilsyn med, klarer sig. Med hensyn til forsikrings- og genforsikringsselskaber bør navnlig medarbejderne i aktuarfunktionen og den ansvarlige aktuar aflønnes i forhold til deres rolle i forsikrings- eller genforsikringsselskabet og ikke i forhold til den pågældende virksomheds resultater.

6.7. De generelle principper i aflønningspolitikken bør formidles til de medarbejdere, de finder anvendelse på. Disse medarbejdere bør have forhåndskendskab til, hvilke kriterier der vil blive lagt til grund for fastlæggelsen af deres aflønning og anvendt i evalueringen af deres præstation. De enkelte medarbejdere bør have fuldt kendskab til evalueringsprocessen og aflønningspolitikken og adgang til dokumenter, hvori de er beskrevet.

AFSNIT III

Oplysningspligt

7. Med forbehold for bestemmelser om fortrolighed og databeskyttelse bør den finansielle virksomhed sørge for, at

medarbejderne på en klar og let forståelig måde får relevante oplysninger om aflønningspolitikken, jf. afsnit II, og opdateringer heraf i tilfælde af ændringer i politikken. Formidlingen af sådanne oplysninger kan ske i form af en selvstændig erklæring om aflønningspolitik, en periodisk offentliggørelse i forbindelse med udsendelse af årsregnskaberne eller på anden måde.

8. Følgende oplysninger bør stilles til rådighed:

a) oplysninger om den beslutningsproces, der anvendes ved fastlæggelsen af aflønningspolitikken, herunder oplysninger om sammensætningen af et eventuelt løn- og vederlagsudvalg og om dettes mandat, navnet på eksterne eksperter, som er blevet konsulteret med henblik på fastlæggelsen af aflønningspolitikken, og de relevante berørte parter rolle

b) oplysninger om sammenhængen mellem løn og resultater

c) oplysninger om, hvilke kriterier der lægges til grund for resultatmålinger og risikojusteringer

d) oplysninger om, hvilke resultatkriterier der lægges til grund for tildeling af rettigheder til aktier, optioner eller variable lønkomponenter

e) de vigtigste parametre og begrundelser for årlige bonusordninger og andre ikkepekuniære fordele.

9. Når medlemsstaterne træffer beslutning om, hvilke oplysninger medarbejderne skal have adgang til, bør de være opmærksomme på de pågældende finansielle virksomheders størrelse og deres særlige aktivitetsområder.

AFSNIT IV

Tilsyn

10. Medlemsstaterne bør sikre, at de kompetente myndigheder tager hensyn til størrelsen og arten af den finansielle virksomhed og til, hvor komplekse dens aktiviteter er, når de kontrollerer, om den overholder principperne i afsnit II og III.

11. Medlemsstaterne bør sørge for, at de finansielle virksomheder har mulighed for at give meddelelse om deres aflønningspolitik som omhandlet i denne henstilling til de kompetente myndigheder; meddelelsen skal have form af en erklæring om aflønningspolitik, som skal opdateres, når det er nødvendigt, og indholde oplysninger om, i hvilket omfang de har overholdt principperne i henstillingen.

12. Medlemsstaterne bør sikre, at de kompetente myndigheder kan anmode om og få adgang til alle de oplysninger, de har brug for til evaluering af, i hvilket omfang principperne i afsnit II og III bliver opfyldt.

AFSNIT V

Afsluttende bestemmelser

13. Medlemsstaterne opfordres til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at fremme anvendelsen af denne henstilling senest den 31. december 2009 og til at underrette Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet i overensstemmelse med denne henstilling, så Kommissionen kan følge situationen nøje og på dette grundlag vurdere behovet for yderligere foranstaltninger.
14. Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. april 2009.

På Kommissionens vegne

Siim KALLAS

Næstformand

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 30. april 2009

til supplerings af henstilling 2004/913/EF og 2005/162/EF for så vidt angår ordningen for aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber

(EØS-relevant tekst)

(2009/385/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 211, andet led, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Den 14. december 2004 vedtog Kommissionen henstilling 2004/913/EF om fremme af en passende ordning for aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber ⁽¹⁾, og den 15. februar 2005 vedtog Kommissionen henstilling 2005/162/EF om den rolle, der spilles af menige bestyrelsesmedlemmer og medlemmer af tilsynsorganer i børsnoterede selskaber og om udvalg nedsat i bestyrelsen/ledelsesorganet ⁽²⁾. Hovedformålet med disse henstillinger er at sikre, at aflønningspraksissen er gennemsigtig, at aktionærerne har kontrol med aflønningspolitikken og den individuelle aflønning gennem oplysningspligt, indførelse af en obligatorisk eller vejledende afstemning om lønerklæringen og aktionærgodkendelse af aktiebaserede lønordninger, at der af andre end medlemmer af ledelsen foretages en effektiv og uafhængig overvågning, og at løn- og vederlagsudvalget som minimum udøver en rådgivende rolle hvad angår aflønningspraksis.

(2) Det følger af disse henstillinger, at Kommissionen bør følge udviklingen, herunder gennemførelsen og anvendelsen af de principper, der er omhandlet i henstillingerne, og vurdere, om der er behov for yderligere foranstaltninger. Desuden har erfaringerne i årenes løb og senest i tilknytning til den finansielle krise vist, at aflønningsstrukturerne er blevet mere og mere komplekse og for fokuserede på kortsigtede resultater, og at de i nogle tilfælde har ført til overdrevent gunstig aflønning, som ikke har været berettiget på grundlag af de opnåede resultater.

(3) Formen og strukturen af samt niveauet for aflønningen af ledelsen er spørgsmål, der fortsat hovedsagelig henhører under selskabernes, deres aktionærers og eventuelt medarbejderrepræsentanternes kompetence, men Kommissionen finder, at der er behov for supplerende

principper for strukturen af ledelsens aflønning som fastsat i selskabernes aflønningspolitik, for den proces, hvorved aflønningen fastsættes, og for kontrollen med processen.

(4) Denne henstilling berører ikke de rettigheder, som arbejdsmarkedets parter har i forbindelse med overenskomstforhandlinger.

(5) Den gældende ordning for aflønning af ledelsen i børsnoterede selskaber bør skærpes ved hjælp af principper, der supplerer dem, der er indeholdt i henstilling 2004/913/EF og 2005/162/EF.

(6) Strukturen af ledelsens aflønning bør fremme selskabets levedygtighed på lang sigt og sikre, at aflønningen er resultatafhængig. Variable aflønningskomponenter bør derfor være sammenkædet med på forhånd fastsatte og målelige resultatkriterier, herunder kriterier af ikkeøkonomisk karakter. Der bør fastsættes grænser for de variable aflønningskomponenter. Udbetalingen af variable aflønningskomponenter, der udgør en væsentlig del af aflønningen, bør udskydes i en bestemt periode, f.eks. tre til fem år, afhængigt af resultatkriterierne. Selskaberne bør endelig kunne kræve tilbagebetaling af variable aflønningskomponenter, der er udbetalt på grundlag af data, som senere dokumenteres at være fejlagtige.

(7) Det er nødvendigt at sikre, at fratrædelsesgodtgørelser, de såkaldte gyldne håndtryk, ikke fungerer som en belønning for manglende resultater, og at det primære formål med fratrædelsesgodtgørelser som et sikkerhedsnet i tilfælde af opsigelse af kontrakten respekteres. Med henblik herpå bør fratrædelsesgodtgørelser på forhånd begrænses til et bestemt beløb eller tidsbegrænses og nærmere bestemt ikke udgøre mere end to års årlig aflønning (på grundlag af den ikkevariable komponent af den årlige aflønning) og ikke udbetales, hvis fratrædelsen skyldes utilstrækkelige resultater, eller hvis et medlem af ledelsen fratræder af egen fri vilje. Dette udelukker ikke betaling af fratrædelsesgodtgørelse, hvis kontrakten opsiges som følge af ændringer i selskabets strategi eller i forbindelse med fusion eller overtagelse.

⁽¹⁾ EUT L 385 af 29.12.2004, s. 55.

⁽²⁾ EUT L 52 af 25.2.2005, s. 51.

(8) Ordninger, hvor medlemmer af ledelsen aflønnes i form af aktier, aktieoptioner eller andre rettigheder til at erhverve aktier eller til at blive aflønnet på grundlag af aktiekursbevægelser, bør i højere grad være afhængige af resultater og langsigtet værdiskabelse for selskabet. Der bør derfor for aktier gælde en rimelig bindingsperiode, som er knyttet til bestemte resultatkriterier. Aktieoptioner og andre rettigheder til at erhverve aktier eller til at blive aflønnet på grundlag af aktiekursbevægelser bør først kunne udnyttes efter udløbet af en rimelig frist, og retten til at udnytte dem bør være afhængig af resultatkriterier. For at forhindre interessekonflikter hos medlemmer af ledelsen, der ejer aktier i selskabet, bør disse være forpligtet til at beholde en del af deres aktier, indtil deres mandat udløber.

(9) For at gøre det lettere for aktionærerne at vurdere selskabets tilgang til aflønning og skærpe selskabets pligt til at stå til regnskab over for dets aktionærer bør lønerklæringen være klar og let forståelig. Desuden er det nødvendigt med en udvidet oplysningspligt vedrørende strukturen af aflønningen.

(10) For at øge ansvarligheden bør aktionærerne tilskyndes til at deltage i generalforsamlinger og gøre fornuftig brug af deres stemmeret. Særlig bør institutionelle aktionærer indtage en førende rolle i forbindelse med sikring af, at selskabernes ledende organer i højere grad tager ansvar i aflønningsspørgsmål.

(11) Løn- og vederlagsudvalg, jf. henstilling 2005/162/EF, spiller en vigtig rolle ved udformningen af et selskabs aflønningspolitik, ved forebyggelse af interessekonflikter og ved overvågning af bestyrelsens adfærd i aflønnings-spørgsmål. For at styrke disse udvalgs rolle bør mindst et medlem deraf have sagkundskab inden for aflønning.

(12) Aflønningskonsulenter kan være i en interessekonflikt, f.eks. når de rådgiver løn- og vederlagsudvalget om aflønningspraksis og -ordninger og samtidig rådgiver selskabet eller ledende bestyrelsesmedlemmer/direktører. Løn- og vederlagsudvalg bør udvise forsigtighed, når de ansætter aflønningskonsulenter, og sikre, at det ikke er de samme aflønningskonsulenter, der rådgiver afdelingen for menneskelige ressourcer i selskabet og ledende bestyrelsesmedlemmer/direktører samtidig.

(13) På baggrund af betydningen af spørgsmålet om aflønning af medlemmer af ledelsen og for at gøre anvendelsen af Fællesskabets bestemmelser om aflønning af medlemmer af ledelsen mere effektiv har Kommissionen til hensigt i højere grad at gøre brug af forskellige overvågningsmekanismer, f.eks. årlige resultattavler og gensidig evaluering foretaget af medlemsstaterne. Desuden har Kommissionen til hensigt at undersøge mulighederne for at stan-

dardisere oplysningerne om aflønningspolitikken for medlemmer af ledelsen.

(14) Medlemsstaterne bør ved meddelelsen af foranstaltninger i henhold til denne henstilling klart angive, hvilken frist selskaberne har til at indføre en aflønningspolitik, der er i overensstemmelse med principperne i denne henstilling,

HENSTILLER:

AFSNIT I

Anvendelsesområde og definitioner

1. Anvendelsesområde

1.1. Anvendelsesområdet for afsnit II i denne henstilling svarer til anvendelsesområdet for henstilling 2004/913/EF.

Anvendelsesområdet for afsnit III i denne henstilling svarer til anvendelsesområdet for henstilling 2005/162/EF.

1.2. Medlemsstaterne bør træffe alle egnede foranstaltninger til at sikre, at børsnoterede selskaber, som henstilling 2004/913/EF og 2005/162/EF finder anvendelse på, følger denne henstilling.

2. Definitioner ud over definitionerne i henstilling 2004/913/EF og 2005/162/EF:

2.1. Ved »variable aflønningskomponenter« forstår komponenter af ledelsesmedlemmers aflønningsrettigheder, som tildeles på grundlag af resultatkriterier, herunder bonusser.

2.2. Ved »fratrædelsesgodtgørelser« forstår udbetalinger i tilknytning til opsigelse af kontrakter til ledende bestyrelsesmedlemmer/direktører, herunder udbetalinger i forbindelse med kontraktligt fastsatte opsigelsesperioder eller konkurrenceklausuler.

AFSNIT II

Aflønningspolitik

(Afsnit II i henstilling 2004/913/EF)

3. Strukturen af aflønningspolitikken for ledelsesmedlemmer

3.1. Hvis aflønningspolitikken indbefatter variable aflønningskomponenter, bør selskaberne fastsætte grænser for den eller de variable komponenter. Den ikkevariable komponent af aflønningen bør være tilstrækkelig til, at selskabet kan tilbageholde variable aflønningskomponenter, når resultatkriterierne ikke opfyldes.

- 3.2. Tildeling af variable aflønningskomponenter bør være afhængig af på forhånd fastsatte og målelige resultatkriterier.

Resultatkriterierne bør fremme selskabets levedygtighed på lang sigt og indbefatte ikkeøkonomiske kriterier, som er relevante for selskabets langsigtede værdiskabelse, f.eks. overholdelse af gældende regler og procedurer.

- 3.3. Hvis der tildeles en variabel aflønningskomponent, bør en væsentlig del af denne variable komponent udskydes i en minimumsperiode. Hvor stor en del af den variable komponent der skal udskydes, bør fastsættes i forhold til den relative vægt af den variable komponent i sammenligning med den ikkevariable aflønningskomponent.

- 3.4. I kontrakten med ledende bestyrelsesmedlemmer/direktører bør indgå bestemmelser om, at selskabet kan kræve tilbagebetaling af variable aflønningskomponenter, der er udbetalt på grundlag af data, som senere dokumenteres at være fejlagtige.

- 3.5. Fratrædelsesgodtgørelser bør ikke overstige et bestemt beløb eller et bestemt antal års aflønning og normalt ikke udgøre mere end to års aflønning på grundlag af den ikkevariable komponent, eller hvad der svarer hertil.

Der bør ikke udbetales fratrædelsesgodtgørelse, hvis opsigelsen skyldes utilstrækkelige resultater.

4. Aktiebaseret aflønning

- 4.1. Bindingsperioden for aktier bør være mindst tre år efter tildelingen af dem.

Aktieoptioner eller andre rettigheder til at erhverve aktier eller til at blive aflønnet på grundlag af aktiekursbevægelser bør tidligst kunne udnyttes tre år efter tildelingen af dem.

- 4.2. Retten til at disponere over tildelte aktier og retten til at udnytte aktieoptioner eller andre rettigheder til at erhverve aktier eller til at blive aflønnet på grundlag af aktiekursbevægelser bør være underlagt på forhånd fastsatte og målelige resultatkriterier.

- 4.3. Medlemmer af ledelsen bør indtil udløbet af deres mandat beholde et antal aktier også efter udløbet af bindingsperioden, idet der dog tages hensyn til et eventuelt behov for at finansiere omkostninger i tilknytning til erhvervelsen af aktierne. Det bør fastsættes, hvor stort et antal aktier der skal beholdes, f.eks. to gange værdien af den årlige aflønning (de ikkevariable plus de variable komponenter).

- 4.4. Aflønning af menige bestyrelsesmedlemmer og medlemmer af tilsynsorganer bør ikke omfatte aktieoptioner.

5. Oplysning om aflønningspolitikken for ledelsesmedlemmer

- 5.1. Lønertilæringen, jf. punkt 3.1 i henstilling 2004/913/EF, bør være klar og let forståelig.

- 5.2. Ud over de oplysninger, der er nævnt i punkt 3.3 i henstilling 2004/913/EF bør lønertilæringen indeholde følgende:

a) en redegørelse for, hvordan valget af resultatkriterier gavner selskabets langsigtede interesser, jf. denne henstillings punkt 3.2

b) en redegørelse for, hvilke metoder der anvendes for at fastslå, om resultatkriterierne er blevet opfyldt

c) tilstrækkelig oplysning om udskydelsesperioder for variable aflønningskomponenter, jf. denne henstillings punkt 3.3

d) tilstrækkelig oplysning om politikken for fratrædelsesgodtgørelser, jf. denne henstillings punkt 3.4

e) tilstrækkelig oplysning om bindingsperioder i forbindelse med aktiebaseret aflønning, jf. denne henstillings punkt 4.1

f) tilstrækkelig oplysning om politikken for, hvor længe aktier skal beholdes også efter udløbet af bindingsperioden, jf. denne henstillings punkt 4.3

g) tilstrækkelig oplysning om sammensætningen af peergrupper af selskaber, hvis aflønningspolitik er blevet undersøgt i forbindelse med fastlæggelsen af aflønningspolitikken for det pågældende selskab.

6. Aktionærafstemning

- 6.1. Aktionærerne, særlig institutionelle aktionærer, bør tilskyndes til at deltage i generalforsamlinger, når det er hensigtsmæssigt, og gøre fornuftig brug af deres stemmeret vedrørende aflønning af medlemmer af ledelsen under hensyntagen til principperne i denne henstilling og henstilling 2004/913/EF og 2005/162/EF.

AFSNIT III**Løn- og vederlagsudvalget**

(punkt 3 i bilag I til henstilling 2005/162/EF)

7. Nedsættelse og sammensætning

7.1. Mindst et af medlemmerne af løn- og vederlagsudvalget bør have viden om og erfaringer på aflønningspolitikområdet.

8. Funktion

8.1. Løn- og vederlagsudvalget bør jævnligt tage aflønningspolitikken for ledende bestyrelsesmedlemmer/direktører, herunder politikken for aktiebaseret aflønning, og gennemførelsen heraf op til revision.

9. Udvalgets virke

9.1. Løn- og vederlagsudvalget bør i sit virke udvise uafhængig dømmekraft og integritet.

9.2. Løn- og vederlagsudvalget bør ved anvendelsen af en konsulent ved indhentning af oplysninger om markedsstandarder for aflønningssystemer sikre, at den pågældende konsulent ikke samtidig rådgiver afdelingen for menneskelige ressourcer eller ledende bestyrelsesmedlemmer/direktører i det pågældende selskab.

9.3. Løn- og vederlagsudvalget bør i sit virke sikre, at aflønningen af de enkelte ledende bestyrelsesmedlemmer/direk-

tører står i forhold til aflønningen af andre ledende bestyrelsesmedlemmer/direktører og andre ansatte i selskabet.

9.4. Løn- og vederlagsudvalget bør aflægge beretning om sit virke over for aktionærerne og med henblik herpå være til stede ved de årlige generalforsamlinger.

AFSNIT IV**Afsluttende bestemmelser**

10. Medlemsstaterne opfordres til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at fremme anvendelsen af denne henstilling senest den 31. december 2009.

I den forbindelse opfordres medlemsstaterne til at foranstalte nationale høringer af de berørte parter vedrørende denne henstilling og til at underrette Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet i overensstemmelse med denne henstilling, så Kommissionen kan følge situationen nøje og på dette grundlag vurdere behovet for yderligere foranstaltninger.

11. Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. april 2009.

På Kommissionens vegne

Siim KALLAS

Næstformand

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Publikationer, der er produceret af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>